

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Brassó, színház-utca 95. sz. a.,
I. em. hátul az udvarban,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőtt
10—12 óra között,
és Bolonya, mester-utca 325. sz. a.,
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
bérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

ELŐFIZETÉSI ÁR
helyben házhoz hordva, v. vidékre
postán küldve:
Egész évre 7 frt; félévre 3 frt 50 kr
negyedévre 1 frt 80 kr.
Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:
4 hasábos gármond-sorért 4 kr. (1—10 sor
helye 40 kr.) Nagyobb és többeszi hirdet-
éseknél kedvezmény.
Minden egyes hirdetés bérmentesen 30 kr.
Nyílt-tér sora 10 kr.
Hirdetések és nyílt-tér előre fizetendők

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

81. szám.

Brassó, Szombat, július 17-én.

II. évfolyam 1886.

A kormány segedelve.

A hol a szükség legnagyobb, ott a segítség legközelebb.

Elmondhatjuk ezt mi is, kik leginkább vagyunk sújtva a romániai piacz elvesztése által. Alig hangzottak el a vészharangok, mindenki sietett segedelmünkre. Kormány és társadalom kezét fogva egymással, nyújtotta ide segítő jobbát. Együtt ugrottak a vízbefuló után, hogy megmentse a borzasztó haláltól, melylyel küzködik.

A kormány azonnal talpon volt, mihelyt információkat nyert a helyzet felől. Mit tett eddig, elmondottuk annak idején. Áldozott és áldoz anyagilag. Különösen Brassóért tesz felte, rendkívül sokat. Felállítja a központi kereskedelmi ügynökséget s költ erre évenként mintegy tízezer forintot.

Fel hívja a nagyobb vállalatokat, hogy szükségleteiket innen fedezzék. A m. kir. államvasutak igazgatósága már is kimondotta, hogy szükségletei egy részét innen fedezi. Egy bizottság járt is már itt a napokban, hogy összeállítsa magának azon cikkek jegyzékét, melyeket a vasut innen is fedezhets fedezni fog.

Ugyanez a magyar nyugoti vasut igazgatósága is hasonló határozatot hozott, levélileg kérve meg főispán ur ő méltóságát, hogy nekik leltár-s anyagmintákat küldessen be. — Mily fontosága van annak, ha ily vállalatok szükségletei innen fedeztetnek, azt talán felesleges bővebben indokolni. Száz meg száz iparos nyer munkát s a munkával kenyeret.

E közben a kereskedelmi és iparegylet is megtesz minden tőle telhetőt. A gyakorlati eredmény már mutatkozik, — a megrendelések jönnek.

A kormány azonban nem áll meg annál, a mit eddig tett. Itteni képviselője, gróf Bethlen András főispán, iparunk valódi Maecenása, a képzelhető legbuzgóbb tevékenységet fejt ki, hogy segítsen szegény iparosainkon. Egyrészt munka szerzésével, másrészt a terhek könnyítésével kívánja ezt elérni a nemes gróf. — Legujabban is fényes példáját adta atyai gondoskodásának. Felterjesztést tett a pénzügyminiszterhez az iránt, könnyebbíteni meg a vámháboru által sújtott iparosok adóterheit.

A pénzügyminiszter ur elismerésre méltó gyorsasággal intézkedett. Megvan intézkedésében azon jóakarat, mely kormányunkat min-

denek felett jellemzi, valahányszor arról van szó, hogy az ország lakosainak érdekeit védelmezze. Fel hívja a közigazgatási bizottságot, terjeszsen fel hozzá javaslatot az iránt, mily mértékben s hogyan volnának a kedvezmények megadhatók.

S a közigazgatási bizottság megtette már e tekintetben a szükséges javaslatokat. Lapunk más helyén találja az olvasó azon valóban szép javaslatot, melyet a királyi adófelügyelő készítet s a közigazgatási bizottság változatlanul elfogadott. A mit a főispán ur oly nemeslelkűen tervezett és kezdeményezett illetékes helyen, azt Gencsy István kir. adófelügyelő ur szakavatottsággal és oly pontossággal végzette, mely megérdemli elismerésünket.

Igy már most segítve lesz e tekintetben is a szegény iparoson, a ki eddig ki volt téve a veszélynek, hogy adóját felhajtják rajta, mi alatt keresete nincs. Segített rajta a jóakaró főispán.

Hiszszük s reméljük, hogy a pénzügyminiszter ur, a ki készséggel engedett a felhívásnak, el is fogadja a hozzá már felterjesztett javaslatot. Ez esetben nem fog panaszkodhatni a szegény iparos, hogy az állam nem veszi tekintetbe nyomorát.

Igenis tekintetbe veszi s midőn enyhíteni akar, segíteni is fog. E tekintetben nyugodtak lehetnek iparosaink. Ne csüggedjenek el, ne adják fel reményeiket s legyenek meggyőződve, hogy segítség jönni fog.

Minden faktor közbejártszik a helyzet javítására, s ha Isten is segít, magunk is törekszünk, úgy ma-holnap örömmel gondolunk a romániai vámháborura.

Legyen jelszavunk a türelem!

Belföld.

Képviselőválasztási névjegyzékek. A jövő évre összeállított választási lajstromok elleni reklamáció ideje f. hó 15-ével lejárt. A névjegyzékek összeállítása oly munka, minő bizonyára nem fordul elő még egy az országban. A képzelhető legnagyobb gondatlanság jellemzi. A névjegyzék ellen lapunk szerkesztője, Sztérenyi József 455 személyre szóló főlészolalást adott be a városi központi választmánynál. Ezek közül esik az első kerületre 295 s a második kerületre (melyek Józsa Ferencz mint II. kerületi választó neve alatt adtak be) 160. A 455 reklamáció között 163

magyar választó kihagyása, míg a többi jogtalan felvétel miatt adatott be. Kiváncsiak vagyunk a központi választmány határozatára.

Az országos közegészségügyi egyesület alapszabályait a belügyminiszterium szentesítette és leküldte az egyesület elnökségének, mely már a közel jövőben széleskörű tevékenységet fog kifejteni, különösen a kolera elleni óvó-intézkedések terjesztése körül. Az egyesület szeptember hó elején fogja megtartani alakuló közgyűlését.

A kolera. A kolera Fiumében mindinkább terjed s terjedését az uralkodó nyári hőség még előmozdítja. A lakosság mindazáltal igen nyugodtan viseli magát s a városi képviselőt mindent megtesz, hogy a kolera terjedését megátolja. Fiumei levelezőnk a kolera pusztításairól a következőket közli velünk:

„Fiume város általános képe semmiben sem változott. Csak a városi tanács falragaszai figyelmeztetik a járókelőt, hogy mily borzasztó vendég tartózkodik a város falai között. A kolera-kórházban jelenleg 38 beteget ápolnak s naponként 5—6 halottat temetnek el.“

Megyei ügyek*).

Brassó megye hétfőn tartott közigazgatási bizottsági ülésében terjesztettek be a félévi jelentések, melyekből következőket tartjuk érdekesnek közölni. A miniszterelnökhez ment jelentés konstatalja, hogy a közigazgatás menete rendes és fennakadást nem szenvedett. A lefolyt félévben a megye közp. hivatala által elintézett ügydarabok száma 6286; — a közig. biz. által elintéztéké 441 darab. Fellebbezés adatott be 75 esetben.

A belügyminiszterhez ment jelentés megemlékezik a legutóbbi közgyűlési választásokról, az előfordult vizizsolyon-estéről, a pénztárvizsgálatokról, az árvaszéki forgalomról s általában mindazon ügyekről, melyeket a legutóbbi megyei közgyűlés alkalmából már közöltünk. —

A közgazdasági miniszterhez ment jelentés megemlékezik a romániai vámháboru által sújtott iparról s kilátásba helyez meglehetősen bő aratást. Tüzeset volt 25; a leégett tárgyak becsértéke 16,400 frt. 15 kr; miből biztosítva volt 1050 frt. 60 kr.

A honvédelmi miniszterhez ment jelentésből kitűnik, hogy a fősorozás rendben ment végbe, még pedig oly eredménnyel, hogy az alvidéki, felvidéki

*) Tárgyhalmaz miatt késett.

Szerk.

A „BRASSÓ“ TÁRCZÁJA.

A szegénység átka.

— Regény. —

Írta: Brankovics György.

(Folytatás.)

II.

A madár kirepült.

Midőn Ósdy gróf kocsjába vetette magát, szentül hitte, hogy Zólyomy Sándor többé ki nem menekül a körmei közül.

— Szentelen! — sziszegte, fogait és öklét egyaránt összeszorítva, — még a lehelházi birtokra is figyelmeztetni mert. No de utóljára látja ma az eget, arra . . . —

Nem esküdhetett meg, mert e pillanatban nagyot zökkent a kocsjá s megállott.

— Hajts! — kiáltá Ósdy gróf.

— Nem lehet, kegyelmes uram! — válaszolá a kocsis — a rudas megbolított és összeesett.

A kegyelmes ur azok közül a rögös káromkodások közül mondott el hamarjában egyet, a melyek a bécisi ember büszkeségét képezik; azután kiugrott a kocsjából és saját grófi lábain futott a rendőséghez.

Mily nagy volt azonban meglepetése, midőn a rendőrségi palota kapuját zárva találta s a kapu előtt álló fegyveres rendőr azzal fogadta, hogy:

Nem lehet bemenni!

— De nekem be kell menni, még pedig azonnal!

— Nem lehet!

— Én Ósdy gróf vagyok!

— Sajnálom gróf ur, de a kapu mindaddig zárva marad, a míg a börtönükből kitört és szökni akaró zsebmetszők, kik valahol a folyosókon, vagy a padlason rejtőznek, újra kézre nem keríttetnek, a mi egy félóra alatt bizonyára megtörténik.

Ő excellenciája mérgesen hátat fordított a rendőrnek, a legközelebbi bérkocsi-állomáshoz sietett s az Orsolya-szüzek zárdájához vitette magát, a hol oly csengetést vitt véghez, hogy nem csak Petronella nővér, a kapusnő, hanem a zárdaszüzek egy egész tucatja rohant ki a czellákból.

— Hol van Sarolta? — kérdi a zárdába lépve Ósdy gróf.

— Gróf ur . . . talán . . . nem tudja? — hebegé Petronella nővér.

— Mit nem tudok?

— Hogy elutazott.

— Ki utazott el, szerencsétlen?

— Sarolta! ezelőtt egy negyedórával hagyta el a zárdát.

— Önök összeesküvők! Önök női banditák! — ordítá Ósdy gróf dühösen s felrohant az emeletre a fejedelemszennyhoz, a kinek czellájába minden bejelentés s kopogás nélkül nyitott be.

— Mater Dolorosa! — szóla, a fejedelemszenny karját egy kissé erősen megragadva Ósdy gróf, — én meghagytam önnek szigorúan, hogy Sároltának, engedelmem nélkül nem szabad senkivel érintkeznie s még kevésbé e zárdát elhagynia. És mégis, mi történt?

Mater Dolorosa gyöngéden megfogá a gróf kezét, kiszabadítá karját, azután lassu, méltóságteljes léptekkel íróasztalához ment, annak fiókjából egy levelet vett elő s minden szó nélkül a gróf felé nyújtá.

— Mi ez? — kérdé Ósdy gróf, a levelet átvéve.

— A saját levele. Nézze meg s olvassa el, ha már megfeledezett róla.

„Nagyságos fejedelemszenny! — olvasá félig hangosan Ósdy. — Meggondoltam a dolgot s beleegyeztem, hogy Sarolta Zólyomy Sándor nejevé legyen. Sziveskedjék őt azonnal a vőlegény védelmére bizni s utnak eresztetni, mert egybekelésük a határon lévő egyik faluban még az éjjel meg fog történni. — Hive Ósdy Lipót, gróf.“

— Nos, tisztában van önmagával s a helyzettel, kegyelmes ur? Megérdemli a jó Dolorosa a szemrehányást?

— Ezt a levelet én se nem irtam, se meg nem irattam, — felelé Ósdy gróf s arcát halálsápadt szín lepte el.

(Folytatás a következőkben.)

© Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

(román nélküli) s Brassó városi sorozójárásokban teljesen kielégítőnek; a felvidéki román és hétfalusi magyar sorozójárásokban kevésbé kielégítőnek, a hétfalusi román sorozójárásban pedig teljesen rossznak mondható. — Elbocsátási eset volt 8.

A pénzügyminiszterhez felterjesztett jelentés szerint az adók kedvezőtlenül folytak be. Ennek fő oka hogy a romániai vámháboru kitörése által megszűnt az iparosok és kereskedők keresete s így nagyon természetesen maga az adófizetési képesség is. Másrészt a megye egyes községei szenvedtek az Olt kiöntése által, minek következtében ott is csökkent az adózóképesség. A földadó nyilvántartás rendesen foly.

A vallás és közoktatásügyi miniszterhez felterjesztett jelentésből kiveszszük következőket. A megye területén van hat állami iskola 26 tanerővel; 5 községi iskola 17 tanerővel. — A magyar nyelv a nem magyar tannyelvű iskolákban — négy iskola kivételével — mindenütt kellő sikerrel taníttatott. A négy iskolában való tanításra azonban szintén megtétettek már a kellő intézkedések. A magyar nyelv tanítását illetőleg úgy az illető egyházi hatóságok, valamint a tanítók részéről a legőszintébb jóakarat s készség tapasztaltatott, a gyermekek pedig jókedvvel tanulják az államnyelvet. Óvoda van a megye területén 14, ezek közül 3 német.

Az igazságügyminiszterhez felterjesztett jelentés szerint a megye területén lévő börtönök teljesen rendben voltak. A rabok egészségügye igen jó; az egész lefolyt fél év alatt egy halálozási eset fordult elő. A letartóztatottak részben könyvkötéssel, asztalossággal, méhkaptárakkal, esztérgályozással s más famunkákkal részben pedig rabruha s ágynemű kijavításával foglalkoznak. A rabok rendes oktatásban részesülnek a rabsegélyző egyesület által.

A közlekedési és közmunkaügyi miniszternek pedig jelentés tétellett az állami és törvényhatósági utak jókarban voltáról, a közlekedés és postaforgalom rendes voltáról, a malmok és gőzkazánok létszámáról.

Egyáltalában a félelvi jelentések összefoglalva tartalmazzák mindazt, a mit a havi ülések referádjaiiban rendesen közölünk.

Román lapszemle.

Alig, hogy megszabadultunk a Czenken uszó fellegektől; alig, hogy érezni kezdjük, hogy nem októberben, hanem júliusban vagyunk; ismét gyülekeznek a sötét fellegek, melyekből menydörgös menykű — így mondja a csángó — fenyegeti árva fejünket. Hol gyülekeznek e vészhozó sötét fellegek? Talán a királykő, talán az időjós Feketehalom felett? Nem, oh nem, hanem a „Gazeta“-ban. Nó, mi a baj megint? A kék-veres-sárga színek, csinálták a bajt, melyeknek az a szerencsétlenségük, hogy nem csak Budapestnek, nemcsak a volt Erdély nagyfejedelemségnek, de egyuttal Romániának is színei. Vezérezikkezést indított meg e színek védelmére, melyekből ez ideig még csak a Nr. 1. látott napvilágot; de vigasztal, hogy jöni fog a Nr. 2, Nr. 3 is, talán a Nr. 5-ig; mert a mint tudva van, Brassóban Nr. 1-től Nr. 5-ig járja. Lásuk most a Nr. 1-et:

„Jaj szótól vízhangzik a Czára, — így írják ezt odaát is az igazi Czáráról is — mert bármennyit dolgozik is a nép, nem bírja az adót fizetni. Még a jó termés is baj, mert nincs kinek eladni; a kereskedők, iparosok kétségbeestek s vándorolnak oda, a hol még megélhetnek.“ Csak az a kicsike baj van, hogy a kivándoroltak most már onnan visszavándorolnak, rongyosan, éhesen, nyomorultan. „Ilyen szomorú viszonyok között is Tisza módél hivatalnokai ráérnek a román czáránok, oláh parasztok három színű derékkötői ellen hajtó vadászatot tartani. Ez kétség-telen jele a Tisza uralom hanyatlásának. Csak 18 év után fedezték fel, hogy e színek egyuttal Románia színei is s a mostani színüldözés nem egyéb mint ellenségeskedésünk folytatása a románokkal szemben. Mocsárból textust vesz s egy szuszra kimondja, hogy Tisza kitalálta azt a bizonyos szigorú rendeletet, mely egyenesen a románok(?) ellen van intézve. Ez ideig Erdélyben, Bánátban és Magyarországon — a „Gaz.“ 50 év alatt nem birta megtanulni, hogy Sz.-István birodalmában Bánát nevű ország nincs — szabadon használták a románok a három színt. Szászok, magyarok, románok saját lobogóik alatt rukkoltak ki a parádékra.

Mindennek vége van. Miért? Azért, mert láttuk lengeni a kék-veres-sárga lobogót, mint Románia színeit — tehát még Romániáé! — Grivicza ormain s ettől az időtől kezdve lett előttünk veszélyes jellegű ez a háromszínű. Na, ez aztán kitalálta. Hát a Hora Kloska, Kriszán ünnep és az Irredenta mit vétettek? Csitt! Nem szabad a Hora Alumnusok részéről, melynek

minden sora tüzet és vért hirdetett. Elég az, hogy keresztet vet a szegény oláh paraszt, midőn hallja, hogy ezután nem szabad hordania a három színű briut derékkötőt, s csudálkozik, hogy mit ért meg és még mit érhet meg. De a „Gazeta“ ezzel nem éri be, ő komolyan akarja megvizsgálni a dolgot. Ezzel vége a Nr. 1-nek s mi menjünk mendegéljünk s meg se álljunk a vaskapuig, akarom írni: Bukurestig. Baj van talán a szabad Romániában is mint a nem szabadban? Baj s épen velünk van nagy baj. A berlini kongresszus az orsztrák-magyar Monarchiára bizta volt a vaskapu hajókázhatóvá tételét a szomszéd kis államok hozzájárulásával.

A bukuresti kormánylap, miután biztos abban, hogy nem fog muszkát látni; mert a nagyhatalmak nem engedik, hogy láthasson, a vaskaput veszi elő. Legelőbb leírja egy katonai földrajz után, hogy milyen veszedelmes hely az a vaskapu s aztán elpanaszolja, hogy a szomszéd monarchia 9 év alatt semmit sem tett e szoros kitisztítására, pedig ezt magára vállalta volt. Tudja ugyan, hogy a tervek 1884 óta készen vannak, — na, még is történt valamicske — de nincsen pénze a szomszédnak s ezután még kevesebb lesz. Így aztán elhúzódhatik ez az ügy Isten tudja meddig, mert pénz, pénz! Mi tehát a teendő? Az, hogy miután a szomszéd állam pénzhány miatt nem nyithatja meg a vaskaput, a legközelebbi európai kongresszuson más hatalomra kell bízni a munkát végrehajtását. Tehát a mentő eszme ki van találva, még csak európai kongresszus s na, még egy kevés piczula kell, aztán „Stefan cel mare“ és „Mihailu vităzu“ gőzösök pipara gyujtanak Galaczon s meg sem állnak Budapestig. Mégérjük-e mi ezt? Bajosan, bajosan. Tartós béke és sok piczula kell ahhoz; ezek nélkül még egy második kongresszus sem fogja a „Telegraphul“ eszméjét megvalósítani. Ugyancsak ez a lap ír a magyar iparosokról, a kiket Sepsiszentgyörgyről kibolondított egy szomszéd atyafi. Tulajdonképen csak az „Ellenzék“ cikket hozza, de azt elhallgatja, hogy ott sincs munka s hogy onnan is éhalállal küzdve sietnek vissza azok, kik gondatlanul kirepültek.

Czenkalji.

A pénzügyminiszter iparosainkért.

Lapunk mult számában említettük, hogy főispán ur ő méltósága a kir. adófelügyelő ural folytatott tanácskozás után az iparosoknak nyújtandó adókedvezmények tárgyában előterjesztést tett a pénzügyminiszternek. Ennek folytán ez felhívta a közigazg. bizottságot javaslatlételre. A legutóbbi gyűlésen Gencsy István kir. adófelügyelő ur előterjesztette indítványát, melyet mi szószerint közölünk. A gyűlés ez értelemben irt a pénzügyminiszterhez:

A javaslat következő:

Méltóságos gróf főispán ur!

Tekintetes közigazgatási bizottság!

Folyó hó 1-én 38751. sz. a. kelt pénzügyminiszteri magas rendeletre hivatkozva, van szerencsém tisztelettel jelenteni, hogy e megye területén az iparosok két részre oszthatók, még pedig olyanokra, kik iparterményeket értékesítés végett mindaddig Romániába szállították, és olyanokra, kik iparterményeket nem szállítottak közvetlen Romániába, hanem vagy itteni, vagy Romániából időnként jött kereskedőknek árusították el.

Miután pedig a kereskedelmi szerződés Romániával megszűnt, az itteni kereskedők se szállítanak többé árut Romániába és azon kereskedők, kik eddig Romániából jöttek bevásárlásra, hasonlólag kimaradtak, minek folytán az iparosok azon része, mely eddig nem közvetlenül, hanem közvetve élt Románia piacáról, ép oly kárt szenved, mint azon iparosok, kik közvetlen szállítók voltak.

Ennek folytán iparosaink, akár közvetve, akár közvetlen éltek légyen termékeik után a romániai piacról, kivétel nélkül kárt szenvednek, még pedig oly tetemes kárt, hogy annak következményei ez idő szerint még be se láthatók. Tény, hogy iparosaink legnagyobb része ma már ottan van, hogy mit se dolgozik, mert nincs kinek, nincs kereslet, tény, hogy nagy részének nincsen meg a mindennapi kenyerre és egyik napról a másikra küzd a létért.

Oly iparosok, kik eddig 18—20 segéddel dolgoztak, most dolgoznak 2 segéddel vagy pedig mind elbocsátották, pedig nem voltak közvetlen szállítók Romániába.

En tehát nem látnám helyén, hogy külsőbség tétessék azok között, hogy kik szállítottak közvetlen Romániába és kik nem, és csak előbbiek részesítésének kedvezményben adózási szempontból, mert valóban a tényleges körülményeknek nem felel meg, és azok sujtatnának leginkább, kik a kedvezményekre leginkább vannak utalva, miután azon iparosok kik itt helyt árusították kereskedőknek áruikat el, ép azok, kik máról holnapra élve, és nem bírván nagy hitellel, kényszerítve voltak, egyik hétről a másikra előleget venni a kereskedőtől, de nem áruira, mely készlettel nem rendelkezett, hanem, hogy a termékei elkészítéséhez szükséges cikkeket megvehesse.

Talán senkinek e megyében nincs alkalma oly

zódés megszűnése, mint nekem, ki közvetlen érintkezésben vagyok naponta az adózó közönséggel és naponta hallom a panaszokat, de még képzelete se lehet soknak, hogy mily mérvű az okozott kár is, hogy mire nem terjed az ki, és hogy nemcsak szenved alatta az iparos, de szenved mindenki.

Egy kézforgatásban tehát megmondani azt, hogy kik szenvedtek kárt, teljes lehetetlenség, tény azonban, hogy a csekélyebb pénzforgalom kihat minden haszonhajtó foglalkozásra; én tehát az adókedvezményt megadandónak vélném mindazon iparosoknak Brassó megye területén, kik közvetlen vagy közvetve a szerződés megszűnése által kárt szenvednek, továbbá mindazon haszonhajtó foglalkozásból eredő jövedelmekre nézve, melyek az ugynevezett kiskereskedelemre vonatkozó fogalma alá esnek és tényleg közvetlen szállítók voltak Romániába, vagy pedig belföldi lakosok ugyan; de importáltak Romániából.

Annak megítélésére nézve, hogy kik voltak közvetlen vagy közvetett szállítók Romániába, avagy kik birtak oly haszonhajtó foglalkozással, kik közvetlen szállítók voltak, vagy importáltak onnét, és ez idő szerint kárt szenvednek, két utat látnék helyesnek, még pedig: Brassó megye külközségeire nézve ennek megállapítása a járási szolgabírákra volna bízandó, Brassó városában pedig a városi adóhivatalra, utóbbira pedig oly formán, hogy az minden iparos osztályra és haszonhajtó foglalkozásra nézve két-két bizalmi férfi meghallgatása után készítse ki azok névjegyzékét, kik közvetlen vagy közvetve szállítók voltak Romániába, illetőleg importáltak onnét, és tényleg kárt szenvednek. Az adandó kedvezményt pedig következőkben szoktak bátor foglalni, úgy mint:

a) azon iparosoknál, kik folyó évi április havától kezdve segédek bocsátottak el, azon segédek száma után a terhekre kirótt I-ső osztályu kereseti adó, egy fél évi részlete hozassék hivatalból törlésbe, miután már nincs többé azon helyzetben, hogy ezen fél évi adót annak béréből levonhassa;

b) ugyanezen szám szerint a hány segédet elbocsátott az illető iparos, III. osztályu kereseti adójából saját maga és egy segédnek megfelelő személynek tekintve annyi hányad fele része hozassék törlésbe.

c) azon iparosok, kik mint segéd nélküliek vannak I. osztályu adóval megróva, a legcsekélyebb tételre volnának helyesbítendők és a különbözet adójukból törlendők;

d) a többi haszonhajtó foglalkozásból eredő eddig Romániával közvetlen szállító összeköttetésben volt ugynevezett kis-kereskedők illetve impónálók III. oszt. kereseti adójukból 30%-től volna törlendő, mindenképpen azonban csak a folyó adóból.

Nagyobb kereskedőkre azért nem látnám helyét a kedvezmény kiterjesztésének, mert azok jobb anyagi viszonyokban vannak és azok amugy is majd a jövő évi adóketésnél a három évi átlag alapján teljesen kárpótoltatnak; az ez idő szerinti bevételeik csökkenése illetve nyeresényük apadása végett ezeknek legfeljebb, ha pillanatnyi adófizetési képtelenségük előáll, az adófizetés iránti időhaladék esetleg az év végeig általam megadva, elég kedvezmény.

Végre van szerencsém tisztelettel jelenteni, hogy a bekezdésben említett magas pénzügyminiszteri rendelet értelmé szerint a III. oszt. kereseti adó alá tartozó adózók hátrálékai végett azon irányban intézkedtem Brassó városára nézve, hogy az 1885. év végével fennmaradt adóhátrálék és a folyó tartozás végett a további intézkedés beérkezéseig a tartozások biztosítottassanak ugyan, de végrehajtás útján ne követeltesenek. Az I. kereseti adó alá tartozókra nézve, továbbá a többi haszonhajtó foglalkozásokra nézve ezen intézkedést, tekintve a magas rendelet értelmét, nem terjeszthetem ki, ép úgy nem terjeszthetem ki a vidékre sem, miután ott az iparosok I. oszt. kereseti adó alá tartoznak.

Székellyöldi iparmuzeum.

(Folytatás.)

A szervező bizottság előtt ugyszólván új problémaként állt a feladat, egy vidék fejletlen ipari viszonyaihoz és az azokból folyó igényekhez mért kerethen oly intézetet létrehozni, mely eddigelé csupán a nagy városok, mint ipari központok fejlődési színvonalához alkalmazkodva, tetemes állami dotációval és e nagy városok sokoldalú eszközeivel jöttek létre. A fenti program szerint is nem az lehetett a cél, egy a nagy közönségre nézve a futólagos látványosság ingerével bíró kisvárosi tárlatot felállítani, hanem a gyakorlati hasznosíthatás célját szem előtt tartva, az: beszerezni oly gyűjteményeket, melyek alkalmasak közvetlenül vagy közvetve akár technikai irányban, akár a műizlés fejlesztése tekintetében a haladásra ösztönözni. E célért pedig el kellett érni és talán el is érték a nélkül, hogy az iparmuzeum csupán a száraz szakszerűség benyomását tegye; el akartuk azt érni úgy, hogy a nagy közönség minden rétegében az érdek ébren tartassék, részint sok hasznos tárgy előállításai forrásának vagy előállításai eszközeinek, részint pedig az izlés és műérzék fejlesztésére befolyással bíró bár csak szerény értéket képviselő műtárgyak szemlélése által.

Ily szempontból ítélendők meg például a legegyszerűbb háziipari termékek mellett látható szobrok és domborművek, vagy galvanoplasztikai, üvegfestészeti műtárgyak, melyek bizonyára nem csupán a de-

HIRDETMÉNYEK.

Szám 2441./1886.

Hirdetmény.

Ezennel köztudomásra hozatik, miszerint a m. kir. adófelügyelő úrtól június hó 22-én 12314./1886. szám alatt kelt rendelettel ide beérkezett, az 1886. évre elkészített hadmentességidő kivétési lajstromokat az alólírt városi adóhivatalnál folyó évi július hó 19-étől július 26-ig bezárólag délelőtt 8—12 óráig és délután 3—5 óráig mindenki megtekintheti.

Azok a haddijköteles felek, kik a megtörtént díjkiszabás által magukat terhelve érzik, netalán felebbezéseiket, melyek a tekintetes közigazgatási bizottsághoz intézendők, és pedig: azon adózók, kik a hadmentességi díjjal már a múlt évben megrovák voltak, 15 nap alatt, azaz folyó évi augusztus hó 3-áig bezárólag, s azon adózók, kik a folyó évben a hadmentességi díjjal első ízben rovatnak meg, a haddijtartozásoknak a haddijkönyvecskebe történt bejegyzését követő 15 nap alatt felebbezéseiket a városi tanácsnál benyújthatják.

Egyszersmind az érdekelt felek különösen figyelmeztetnek arra, hogy a kivett hadmentességi díj folyó évi október hó 1-én válván esedékessé és egyszerre legkésőbb november 30-áig befizetendő, mivel ellenkező esetben, ha november hó végével sem fizetik be, december 1-én a kényszerű behajtás feltétlenül alkalmaztatni fog. — Ennek folytán minden haddijköteles fél ezennel felhívatik a f. évre kirótt haddij előírása végett az alólírt városi adóhivatalnál legkésőbb 8 nap alatt megjelenni.

Végül azok a díjkötelesek, kik jelenleg más munkaadónál vannak, mint a haddij-összeírás idején voltak, a IX. t. czikk 4. §-a értelmében felszólíttatnak a beállott változást az alólírt városi adóhivatalnál azonnal bejelenteni.

Brassó, 1886. június hó 30-án.
294) 3—3 **A városi adóhivatal.**

Pályázat.

A Brassóban felállítandó „Árukövetítő irodánál” következő állomások töltendőek be:

1. egy irodafőnöki állás évi 1500 forint fizetéssel;
2. egy könyvelői (egyszersmind levelezői) állás évi 800 forint fizetéssel;
3. egy utazói állás, kinek jövedelme megegyezés szerint állapíttatnék meg.

Az alkalmazás egyelőre egy évre szól.

Minősítési feltételek az első s

második állomásra: kimutatása kintinó kereskedelmi ismereteknek s üzleti tapasztalatoknak; a három országos nyelv (magyar, német és román) ismerete szóban és írásban. Az utazói állomásra az országos nyelvek ismerete mellett még piaci ismeret s a hazai és keleti igényekben való tapasztalat, illetve jártasság.

Egyidejűleg kerestetik egy földszinti helyiség, két szobából álló, melyek közül egyiknek az utcára kell nyílnia.

A fennebbi állomásokra vonatkozó pályázati kérvények és ajánlatok a helyiségre július hó 29-én déli 12 óráig beadandók a bizottság ez idő szerinti alulírt elnökénél.

Brassó, 1886. július 12-én.
(321) 1—3 **Dück József.**

Szám 6596./1886. alisp.

Hirdetmény.

Brassó megye közigazgatási bizottsága az 1886. évi június hó 21-én kelt 344., 406. számú rendeletével

a törösvári törvényhatósági út 15—16. kilométer szakaszán lévő 9. számú átérész helyreállítását 214 forint;

a Tatrag-Zajzoni törv. út 3—4. klm. 2. sz. hidnál korlátot 130 forint; a 11—12. klm. 6. sz. hidnál javítást 888 forint;

az ó-sánczi törv. út 2—3. klm. 8. sz. hidnál új építést 286 forint 56 kr; a 4—5. klm. utpartbiztosítást 257 forint 70 kr; a 6—7. klm. a 21. sz. hid új építését 336 forint 04 kr; a 14—15. és 16—17 klm. a 48. és 61. számú átérész építését 291 forint 62 kr;

a szentgyörgyi törv. uton 8. klm. oszlopot 108 forint. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1886. évi július hó 24-ik napjának délelőtti 9 órájára a brassó megyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhívtnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bantpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 9 óráig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

Ajánlatok csak az egyes utak szerint fogadtatnak el.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

Brassó, 1886. július hó 8-án.

Roll Gyula,
kir. tanácsos alispán.
(322) 1—3

565./1886. szám.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. földművelés-, ipar- és kereskedelmi miniszterium az 1886. évi július hó 20-án kelt 33984. számú rendeletével a Fogaras—Segesvári hadászati uton Fogarason lévő galaczi fedeles Olt-hid kijavítási helyreállítását 2399 forint 91 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fent említett munkálat fogantatásának biztosítása céljából az 1886. évi július hó 20-ik napjának délelőtti 10 órájára a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdetik.

A versenyezni óhajtok felhívtnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bantpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kitűzött nap délelőtti 10 óráig a nevezett hivatalhoz annyiival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magyar kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Fogaras, 1886. július hó 1-én.

Sompek József,
kir. főmérnök.
(315) 3—3

Szám 337./1886. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagy-sinki kir. járásbírósg mint telekkönyvi hatóság közölni teszi, hogy

Duplea Hilar fogarasi ügyvéd végrehajtónak, kálbóri Mihó Gerasim végrehajtást szenvedő elleni 80 és 53 forint 79 kr. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagy-sinki kir. járásbírósg területén lévő, és Kálbör községben fekvő, a kálbóri 29. számú telekjegyzőkönyvben A + 1—76. rend-, 42, 43, 597, 1095, 1100, 1356, 1370, 1385, 2292, 2494, 2567, 2686, 3537, 3930, 4241, 4404, 4865, 4875, 4911, 5376, 5438, 5544, 5716, 5787, 5832, 5903, 5949, 6158, 6239, 6304, 6307, 6541, 6597, 6617, 6862, 6962, 7025, 7437, 7861, 7991, 9201, 9206, 9708, 9972, 10533, 10629, 10793, 11123, 11124, 11779, 12035, 12084, 12233, 12714, 13226, 13340, 13383, 13431, 13747, 13981, 14678, 15016, 15051, 15216, 15432, 16142, 16407, 16417, 17601, 17868, 17884, 17949, 17950, 17953, 17954, 18016, 18026, 18027, 18713, 18363, 19157, 19580. és 19597. helyrajzi számok alatt foglalt ingatlanokra az árverés 759 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1886. évi augusztus hó 2-ik napján délelőtti 9 órakor a Kálbör község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis összesen 75 forint 90 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törv.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiadottt kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bantpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Nagy-Sink, 1886. április hó 14.
A kir. járásbírósg m. telekkönyvi hatóság.
Csernea,
kir. aljárásbíró.
(319) 1—1

BÉRBE ADÓ

a szent-János-utczában 642. szám alatt levő s

a „Főraporthoz” czimzett borház ez évi szent-Mihály napjától fogva.

Bővebbet megtudhatni Járossy Jánosnál, nagy-utca 519. sz. a.

(312) 2—3

Lakások.

Buzsor 559. szám alatt két szép világos szoba, melyekben most egy ügyvédi iroda van elhelyezve, szent-Mihály-napjától fogva, — továbbá 2 szoba s konyha azonnal kiadók.

A lakások külön-külön bejárattal ellátvák.

VASADI JÓZSEF

Bővebb megtudható háztulajdonosnál.

(176) 11—

Külföldi hírek.

A gráci 1880. évi orsz. kiállításán elsőmár október 1-én.

A triest 1882. évi kiállításán bronz-éremmel.

A bécsi 1883. é. nemzetk. győzteséssz. kiállításán ezüst-éremmel.

A torontál-megyel. gazdas. kiállításán 1884-ben ez. díszoklevéllel.

A budapesti 1886. évi orsz. kiállításán a nagy éremmel haladás- és versenyképességért.

A MOHAI
ÁGNIÉS
FORRÁS

hazánk egyik legszépségsavdúsabb

SAVANYYUVIZE

Kitűnő szolgálatot tesz főleg az emésztési zavaroknál s a gromornak az idegrendszer bántalmain alapuló bajaiában. Általában a víz mindazon kóroknál kiváló gyógyhatást érdekel, melyekben a szervi élet támogatása és az idegrendszer működésének fölfokozása kívánatos.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

Édeskuty L.
Kizárólagos
főraktár
m. kir. udv.
szállítónál
Budapesten.

Ugyiszintén kapható minden gy...

fűszerkereskedésben és vendégfogóban.

Az 1/

palack 1.800,000 palack.